

5221 3die Beh. af Finantslovf. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 5222

hvilket Dybgaaende det forlangte, for at kunne præstere et hensigtsvarende Skib, men at dette ikke havde været ganske korrekt, idet Ministeriet havde stillet Bærftet en bestemt Opgave at løse, og en af Betingelserne ved denne Opgave var, at Dybgaaendet ikke maatte overstige 15 Fod. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at det er fuldkommen rigtigt, hvad den ærede Rigsdagsmand udtalte, og som han med Lethed kan citere efter de Meddelelser, der ere givne Finantsudvalget af Marineministeren, men at der naturligvis, forinden denne Opgave blev stillet Bærftet, har fundet gjentagne mundtlige Forhandlinger og mundtlige Overveielser Sted, hvorved man har undersøgt, hvor vidt man skulde gaa, hvilke Forordninger man skulde opstille, og hvorunder man har faaet bestemte Udtalelser fra Bærftets Side. Den ærede Rigsdagsmand kan dog umulig tro, at naar et saadant Bærk skal sættes i Gang, er det alene Marineministeren og Direktøren, der tage Spørgsmaalet under Overveielse, komme til et Resultat og derefter stille Bærftet Opgaven; nei, jeg kan forfikkre, at Bygningen af Nr. 56 har været Gjensstand for den alleralvorligste og samvittighedsfuldste Overveielse mellem mange Flere end netop de to nævnte Personer. Det var blevet mig meddelt, at naar man maatte gaa til et Dybgaaende af 15 Fod, kunde man levere et tilfredsstillende Skib, og, først efter at dette var blevet udtalt for mig, er Ordren udgaaet til Bærftet. Det ærede Medlem sagde dernæst, at Overgangen fra et Taarnskib til et Kasematsskib skyldtes ikke Ministeren, men derimod et Forslag, som var fremkommet fra Firmaet Burmeister & Wain. Jeg skal tillade mig at oplyse, at under 29de Marts 1870 — jeg tror, at det er Uplysninger, der ere meddelte Finantsudvalget — blev Bærftet beordret til at udarbejde Udkast og Dverslag til et Skib med en Beskøtning og Længde omtrent som „Lindormen“ med 11 1/2 Fods Dybgaaende, to 18 Tons Kanoner i et Taarn, 13 Miles Fart, og Cellesystemet;

men den 19de April blev Firmaet Burmeister & Wain anmodet om at udarbejde Tegning og Dverslag til et Pantserbatteri med Længde og Pris omtrent som „Lindormens“, Dybgaaende 11 1/2 Fod, Kasemat til fire 18 Tons Kanoner og 13 Miles Fart. Det kan altsaa i saa Henseende ikke siges, at det er et Forslag, der fremkom fra Burmeister & Wain. Det er efter en direkte Opfordring fra Marineministeren, at dette Firma har udarbejdet en Tegning og et Forslag til et Kasematsskib. Den ærede Rigsdagsmand udtalte endvidere, at det, om jeg ikke huffer fejl, af den nuværende Finantsminister er udtalt, at „Lindormen“ og „Gorm“ vare de første Skridt paa en selvstændig dansk Udvikling af Pantserflibshygning, og at det efter den Bevilling, der derefter var bleven givet af Rigsdagen, forekom ham besynderligt, at man havde forladt Grundtanken, Grundplanen for disse to Skibe, nemlig at det skulde være et Taarnskib, og var gaaet over til et Kasematsskib. Jeg tror nu ikke, at der forelaa noget som helst Bindende for Ministeriet til at bygge et Taarnskib. Der var i Bevillingen udtalt, at dette Skib ialfald skulde være mindst ligesaa hurtigt og kraftigt som „Lindormen“, men der stod intet Ord om Dybgaaendet eller om Armeringen af Skibet. Marineministeriet kom nu til den Overbevisning, at Kasematsskibet havde sine Fortrin fremfor Taarnskibet, og stillede derfor denne Opgave til Firmaet Burmeister & Wain, og har i sin senere Ordre til Udarbejdelsen af Tegningen fastholdt denne Anskuelse. Den ærede Rigsdagsmand mente, at dette Kasematsystem aldeles ikke eller dog mindre godt passede paa mindre Skibe; det havde kun sin fornuftige og rigtige Anvendelse navnlig for de store søgaaende Skibe. Jeg skal dog tillade mig at gøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at i den engelske og franske Marine findes der Kasematsskibe, som ikke kunne siges at henhøre til de største i disse Flaader; Kasematsystemet er anvendt paa mindre Skibe, paa Skibe af mindre Dybgaaende,